

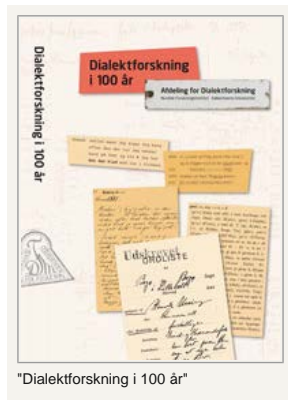
SPROGMUSEET

Redaktør: Ole Stig Andersen

Danske dialekter lever

Af Randi Benedikte Brodersen 17. november 2009 • I kategorien [Dialekter](#) •

"Dialektforskning i 100 år"

En af sommerens berigende læseoplevelser fik jeg da jeg læste artikelsamlingen [Dialektforskning i 100 år](#). Udgivet af Afdeling for Dialektforskning ved Københavns Universitet i anledning af afdelingens 100 års [jubileum](#) i foråret 2009.

Foruden artikler af 13 sprogforskere indeholder bogen også bl.a. et interview og sammenfatninger (på dansk og på engelsk). Forsiden er prydet af historiske klip som peger på bogens indhold. Den nysgerrige læser kan læse resumeer på dansk [her](#).

[Få fat](#) i bogen, og bliv klogere på dansk talesprogsforskning, dansk talesprog og danske dialekter.

I min anmeldelse har jeg af pladshensyn valgt at fokusere på nogle udvalgte artikler. Men en længere version af anmeldelsen hvor jeg behandler alle bogens bidrag, bliver bragt i *NyS 38 (NyDanske Studier & Almen Kommunikationsteori)* i foråret 2010. De artikler jeg har valgt at omtale, er dels bidrag som indeholder analyser som viser hvor stor og tydelig den sproglige variation er i Danmark, dels bidrag som indeholder

nytænkning og hvor de to kerneområder ved Afdeling for Dialektforskning mødes, nemlig dialektforskningen og sociolingvistikken.

Dialektforskning i 100 år er redigeret af Asgerd Gudiksen, Henrik Hovmark, Pia Quist, Jann Scheuer & Iben Stampe Sletten. Det er en bog med stor faglig, historisk og geografisk spændvidde. Den dækker 100 års københavnsk talesprogsforskning og går i nogle bidrag endnu længere tilbage i tid og kommer vidt omkring i Danmark. Jeg skriver "talesprogsforskning", ikke "dialektforskning" som i titlen. For hvis emnet dialektforskning skal være paraply for hele bogens indhold, som omfatter både dialektologiske og sociolingvistiske bidrag, så må dialektforskning rumme mere end normalt i dansk talesproglitteratur, og også sociolingvistikken. Ellers dækker bogens titel kun halvdelen af bogens indhold. Nu har dialektforskningen flest år på bagen, og Afdeling for Dialektforskning er jubilar, så i det lys er titlen forståelig.

Jeg læste bogen *Dialektforskning i 100 år* bagfra og begynder nu igen bagfra, med bogens del 4 "Interview", for netop her mødes to repræsentanter for disciplinerne dialektforskning og sociolingvistik. At det er en dialektolog og en sociolingvist der sammen fortæller historien om dansk talesprogsforskning i interviewform, bliver derfor en god afslutning på historien om de 100 år og en god start for den læser som er nysgerrig efter at få et kikk ind i dialektforskningens københavnske historie og i en fremtrædende dansk dialektforskers liv.

I interviewet møder vi **Inger Ejkskjær** om dialektforskning i samtale med **Frans Gregersen** i anledning af Afdeling for Dialektforskning 100-års jubileum. De to samtalepartnere får på elegant vis fortalt en krydret personlig historie og underholdende faghistorie. Vi kan læse om en KGB-agent, professorskonkurrence og en jydsk sproglig tilpasning til københavnsk når Inger Ejkskjær fortæller at hendes regionaljyske sprog adskilte sig "ret meget fra det københavnske", da hun kom til København som ung og "at man følte sig meget uægte hvis man skulle til at lave sit sprog om når man kom herover". Så da hun engang skulle bestille et stykke med æg og tomat, kunne hun ikke få sig til at udtale ordet æg med hverken hårdt g eller jysk udtale og endte derfor med at pege (s. 308). Følelsen af hvordan det opleves at skulle lave om på sit sprog, kan mange af os nok nikke genkendende til. Hvem har som jyd eller fynbo ikke fået reaktioner fra rigsmålstalende på udtaler som "sårt" og "jærbår"?

Indtil for nylig koncentrerede dialektologien i Danmark sig om sproget på landet, mens sociolingvistikken især tog sig af sproget i byen og var og er optaget af sprogbrug i sociale kontekster og som sociale praksisser, som forståelsen *socio-antyder*. I dag krydser de to discipliner hinandens spor på land og i by, og de mødes og forenes i et af afdelingens ph.d.-projekter. Det er i Malene Monkas projekt. **Malene Monka** beskriver i sit bidrag hvordan hun i sin undersøgelse arbejder med at få svar på titelspørgsmålet: "Hænger mobilitet og sprogforandring sammen?"

Artiklen er uden tvivl blandt samlingens bedste og metodologisk mest interessante, dels fordi den viser hvordan dialektologi og sociolingvistik kan forbindes og forenes i en helhed på en frugtbar måde, dels fordi den kombinerer et omfattende mobilitetsbegreb – som dækker geografisk, social og mental mobilitet – med sprogbrug, sprogforandring og tid. Monka vil undersøge sine informanternes sprogbrug og sprogforandring ved at sammenligne deres sprog i interview fra to tidspunkter, med ca. 20 års mellemrum (det nyeste interview er fra 2005). Informanterne kommer fra tre kendte steder i dansk dialektforskning, steder hvor der er lavet sprogundersøgelser før: Vinderup (nord for Holstebro), Odder (syd for Århus) og Tinglev (ved grænsen). Malene Monkas konklusion er at alle tre byer er steder med lokale dialekttræk, flest i Tinglev og færrest i Odder. Naturligt nok, har jeg lyst at tilføje, for sønderjysk bliver beskyttet af standardsprog fra både dansk og tysk side, mens Odder er tæt på storbyen Århus.

Det tredjesidste bidrag er **Lena Wienecke Andersens** "Hvordan står det til med ærøsk? Om sprogbrug, livsstil og sprogholdninger blandt unge på Ærø". Denne undersøgelse imponerer ved at tage sig af "alle dialektale træk" i ærøsk (s. 254) og ved at fokusere på en treenighed af sprogbrug, livsstil og sprogholdninger. Igen får vi grundig dokumentation på unges dialektale sprog (i år 2005 da de unge ærøske skolelever blev interviewet). En af konklusionerne er at der er stor forskel i graden af dialekttræk i forskellige unges sprog: 2 unge taler "mest ærøsk",

Seneste sprognyheder

19/3	Evolution i sprog: Dovenskab har ændret ord videnskab.dk
30/10	Hvem taler: Kan du høre forskel på menneske og maskine? www.dr.dk
6/3	Dansklærer: Tosprogede børn bliver sprogligt forsømt www.bt.dk
28/2	Flere og flere ordblinde fårter på universitetet - Magisterbladet magisterbladet.dk
22/2	Keeper eller målmand — hvilket ord er bedst? Dansk Sprognavn dsn.dk
28/3	Indigenous languages come from just one common ancestor, researchers say - ABC News (Australian Broadcasting Corporation) www.abc.net.au
27/3	UVic news - University of Victoria www.uvic.ca
26/3	New York Nonprofit Media: Native American nonprofit aims to boost community health by teaching Lakota language nynmedia.com
22/3	Teenage business owner aims to revitalize Blackfoot language globalnews.ca
19/3	Language revival preserving history www.smh.com.au

FLERE NYHEDER >>>

Verdens sprog på Sproguseet.dk på et større kort

Mere i kategorien 'Dialekter'

Sønderjyder og københavnere kender naboen på sproget
Ded borriijnholmska måled
Nyt på [dialekt.dk](#)
Meget er stadig møj ...

Nye kommentarer

Maj-Britt Kent Hansen til 1
Ruben Schachtenhaufen til Er det forkert at splitte sammensatte ord?
Niels Larsen-Ledet til Er det forkert at splitte sammensatte ord?
william fich til Jødiske efternavne
Jens Michael Kofod-Hansen til Nytårsfortsæt
Jens Michael Kofod-Hansen til Nytårsfortsæt
Herluf Hansen til Ded borriijnholmska måled
Arturo til Hebraisk: Et genoplivet sprog eller et nyt sprog?
Yunus til Two Turkish Loanwords in Swedish
Sonstige til Den Danske Ordbog på nettet

18 taler "nivelleret ærøsk", dvs. udjævnet ærøsk, og 4 "standard/anden dialekt" (s. 260). En anden konklusion drejer sig om forholdet mellem dialektgrad og livstil. Her finder vi et mønster som ligner mønstre som er kendt fra andre undersøgelser: Af de 4 "intellektuelle" unge snakker 2 "standard/anden dialekt", mens "poppigerne" og "knallertyperne" er at finde i gruppen med "en mellem-dialektgrad", som må være det der ovenfor bliver kaldt "nivelleret ærøsk", og de 2 der snakker "mest ærøsk", er drenge (tabel 3, s. 264). Et enkelt sted studser jeg. Det er i tabel 3: Her er de intellektuelle som har "lav dialektgrad", at finde to steder: både under "standard/anden dialekt" og "nivelleret ærøsk", dvs. udjævnet ærøsk. Kan det stemme? Artiklen slutter på fyndig vis med en beskrivelse af "sproget" i form af et informantcitater fra en af de interviewede skoleelever: "Ikke helt ærøsk, men alligevel lidt – nok" (s. 267).

Efter disse to "sociolingvistiske analyser" (i bogens del 3) følger tre "dialektologiske analyser" i del 2. I **Finn Køsters** bidrag "Om intonationen i vestsjællandsk" blev jeg fascineret af en velbevaret hemmelighed om et særligt vestsjællandsk træk. Det er et træk som kaldes *kalundborgjysk* og som har fået sit navn fordi områdets særlige intonation eller tonegang er den samme som i jysk: en høj-lav intonation (s. 241), i modsætning til fx sjællandsk og københavnsk, som har en lav-høj intonation. Køsters bidrag er vigtigt fordi det er det eneste i samlingen som fokuserer på et af de stærkeste talesprogstræk som paradoksalt nok er næsten totalt fraværende i danske talesprogsundersøgelser: trykgrupper tonale mønstre eller intonation eller tonegang. Det er "vores stærkeste dialekt- eller regionalssprogkendemærke. Det er først og fremmest på disse 'mini-melodier' at vi genkender hinanden som bornholmere, københavnere, sønderjyder osv.", skriver Nina Grønnum i sin bog *Fonetik og Fonologi. Almen og Dansk* (1998, s. 300). Henvisningen og citatet er Køsters (s. 246). Afsløringen af hvorfor den nævnte vestsjællandske intonationshemmelighed forblev velbevaret i 50 år, får læseren på artiklens sidste side.

Karen Margrethe Pedersen fokuserer i sit bidrag "Modalverbets form og funktion i forbindelser som *skal kan og å kan*" på et andet forsømt emne i dialektforskningen: nemlig syntaks. Her er fokus på tolkninger af forbindelser som *skal kan* og *å kan*. Muligheden for at undersøge "syntaks i fri tale" (s. 219) er blevet forbedret med oprettelsen af to elektroniske tekstsamlinger eller korpora med transskriberede dialektoptagelser. Det undersøgte materiale stammer fra det fællesnordiske projekt [ScanDiaSyn](#). En del af materialet er tilgængeligt i samlingen [Korpus CorDiale](#).

Pedersen beskriver hvordan materialet blev indsamlet ved at feltarbejdere opsøgte "5-6 ældre, lokale informanter" og gennemgik spørgelister med hver af dem. Feltarbejderen læste hver sætning op på rigsdansk, og informanten skulle dels vurdere, om han eller hun "kunne sige" sådan, og dels gentage sætningen på sit eget sprog, hvor det var relevant" (s. 220). Her ville jeg gerne have fået lidt mere at vide om feltarbejderne og informanterne, deres sprog og de undersøgte sprogformer.

Fra sociolingvistiske undersøgelser er det kendt at vi ved at spørge folk om hvilke former de bruger, får adgang til deres forestillinger om sprog og til deres sproglige bevidsthed. Nu er talesprog kendetegnet ved variation, dvs. vi har ofte flere varierende former i vores sprog – fx veksler en del jyder mellem "majed" og "møj" – men vi er ikke altid bevidste om den slags variation og tror måske at vi bare har én enkelt form. Desuden er nogle former højbevidste, andre lavbevidste, og atter andre nok hverken det ene eller det andet. Så nogle gange kan en informant sige: "Nej, den form bruger jeg ikke". Men måske drejer det sig om en form informanten ikke har et bevidst forhold til. Akkurat bevidsthedsspørgsmålet berører Pedersen i et særdeles interessant afsnit om validitet hvor der desuden dukker et informanteksempel op som har både grammatisk og metodologisk interesse:

Acceptabilitetstest er generelt behæftet med usikkerhed. Informanterne kan mangle sproglig bevidsthed [de har nok varierende grad af sproglig bevidsthed, RBB]. Og de kan vurdere noget andet end det grammatikeren spørger efter. For eksempel var der en informant, der vurderede sætningen "det er kedeligt å skal op så tidligt" som mindre acceptabel – men så tilføjede han: "Jeg ville sige å skal så tidligt op". Det var således ikke å skal han reagerede på (s. 226).

Det anførte eksempel er vigtigt, fordi en indholdsmæssig kommentar her bekræfter en grammatisk form. Den citerede informant er som andre almindelige sprogbrugere heldigvis mere optaget af indhold end form, men takket være informantens indholdsfokus og gentagelse, får vi en ønsket bekræftelse af den aktuelle form. Vi kan bruge eksempler som dette til at videreudvikle vores metoder, for hvis vi kan få informanter til at kommentere indhold og samtidig bruge gentagelser, så får vi bekræftelser i naturlig form.

En af sociolingvistikens fortjenester er at talesprogsforskere har fået øre for og øje på sproglig variation i talesproget og at vi derfor nu ved en del om sproglig variation. Mange sprogbrugere er ikke bevidste om hvilke former de har og bruger hvornår, og hvem har mon erfaring med at analysere og reflektere over egne sprogformer? Fx siger jeg selv, når jeg snakker sønderjysk, som regel *a*, men jeg har helt sikkert indimellem også nogle *jeg*-former, og når jeg er i Nordjylland, har jeg endnu mere variation, for her føler jeg mig mindre på hjemmebane. Formerne varierer, alt efter bl.a. situation og sted, emne og samtalepartner.

Selv sad jeg under læsningen og prøvede mig lidt frem på nogle af eksemplerne: Kan jeg sige sådan? Altså akkurat samme spørgsmål som informanterne ovenfor blev stillet. Nogle gange kunne jeg, andre gange var jeg i tvivl. Det har informanterne måske også været. Under alle omstændigheder er det vigtigt at få variationen med i sprogbeskrivelsen, uanset om det er udtalemæssig variation, som sociolingvistikken har beskæftiget sig mest med, eller det er leksikalsk, morfologisk eller syntaktisk variation.

Et andet vigtigt spørgsmål er hvad det betyder at talesprogsforskere bruger oplæste former på rigsdansk i undersøgelser af dialektal "syntaks i fri tale". Er det materiale vi får som svar på oplæste formers mulige eksistens almindeligt talesprog eller snarere forestillinger om talesprog? Og hvilket svar får en feltarbejder ved at spørge informanter om de kan sige sådan og sådan? Og hvordan takler vi at informanter bliver for opmærksomme på deres egen sprogbrug? Hvordan får vi fat i deres såkaldte naturlige talesprog? Vi vil jo netop finde ud af hvordan de taler, når vi ikke er til stede, men vi kan kun blive klogere på deres sprog ved at være til stede. Her snubler vi over et berømt paradoks som enhver observatør må forholde sig til, og som også er nævnt to steder i bogen (s. 90 og s. 133), nemlig observatørens paradoks.

En sidste og som regel helt overset udfordring i talesprogsundersøgelser er at mennesker tilpasser sig til hinanden, både sprogligt og på alle mulige andre områder, vi akkommoderer som det hedder med en fagsprogsterm: Hvad betyder en københavnsk sprogforskere rigsdanske sprogform for informanternes svar? Hvor meget og hvordan akkommoderer informanter i retning af den rigsdanske form? Meget kan nok vindes ved at bruge lokale feltarbejdere eller interviewere fra den undersøgte egn eller by, men helt undgå at informanter bliver påvirket af interviewrens

Artikler om

aktuelle sprog Alfabeter Anmeldelser arabisk
 Biblen bogstaver børn Danmark Dansk Dialekter
 engelsk esperanto Formidling fransk identitet
 konsonanter Medier modersmål Musik Navne norsk Ord
 ordbøger ordforråd oversættelse Plansprog religion
 romanske sprog russisk Sjov skriftsprog sprogdød Sproggeografi
 sprogkort Sprogpolitik sprogteknologi
 svensk truede sprog tv tyrkisk tysk Udtale
 Underholdning video vokaler

Arkiv	Resources
august 2018	Ethnologue: Languages of the World
juli 2018	Forvo – All the Words in the World. Pronounced.
juni 2018	LL-Map: Language and Location
maj 2018	Minority Rights Group
april 2018	OmniGlot. Writing Systems and Languages of the World
marts 2018	UNESCO Atlas of the World's Languages in Danger
februar 2018	UNESCO Atlas of the World's Languages in Danger
januar 2015	World Atlas of Linguistic Structures (WALS)
december 2014	
november 2014	
maj 2014	
marts 2014	
februar 2014	
oktober 2013	Bogstavlyd
august 2013	Dansk sprognavn
marts 2013	Den danske ordbog
januar 2013	Dialekt.dk
december 2012	dk.kultur.sprog
november 2012	Korpus.dk
oktober 2012	Nye ord i dansk på nettet (NOID)
september 2012	Ordbog over det danske sprog
juli 2012	Ordnet. Dansk sprog i ordbøger og korpus
juni 2012	Sproget.dk
maj 2012	Svenska Akademien
april 2012	Ø (Schwa.dk)
marts 2012	
februar 2012	
januar 2012	
december 2011	
november 2011	
oktober 2011	
september 2011	
august 2011	
juli 2011	
juni 2011	
maj 2011	
april 2011	
marts 2011	
februar 2011	
januar 2011	
december 2010	
november 2010	
oktober 2010	
september 2010	
juni 2010	
maj 2010	
april 2010	

sprog kan vi nok ikke. Et alternativ kan være at lade informanterne tale sammen som flere sprogforskere har gjort og som fx Michael Ejstrup (Syddansk Universitet) gør i en helt ny [dialektundersøgelse](#).

Det tredje dialektologiske bidrag er skrevet af **Anette Jensen**: "Noget om *meget* i danske dialekter – udtalevarianter i historisk belysning". Artiklen indeholder to meget fine kort som siger rigtig meget om *meget*. Varianter af det jyske ord *møj* – eller *mäj* – er udbredt over næsten hele Jylland. Vi kan også læse hvordan den jyske enstavelersform kan være opstået. Og om at der i Jylland, i nord og lige syd for grænsen, findes en y-udtale som i norsk *mye*. På Fyn finder vi bl.a. udtaler som ligner en udtale i det sydligste Syd Norge, bl.a. omkring Kristiansand og Stavanger: *mø(j)e*. På Sjælland og Bornholm finder vi tostavelersformer.

Jensens beskrivelse af den jyske variation fængede fordi jeg kunne genkende mange *møj*-former som jeg selv havde observeret på en rejse rundt i Nordjylland i sommer. Jeg erfarede da også at min egen brug af *møj* fik andre til at bruge *møj* mere. Anette Jensens konklusion er at det ser ud til at den standarddanske udtale (med *aj*-diftong og blødt *d*) breder sig. Ja, det gør den nok, men det er vigtigt at påpege at der er tydelig variation. Det jyske *møj* er et stærkt dialekttræk som holder sig godt, ved siden af de regionale former uden slutkonsonant eller med en *d*-lyd til sidst, altså henholdsvis *maje* og *majed* (uden blødt *d*), som mange jyder i mange aldre bruger. Men hvem bruger de dialektale og regionale former hvor og hvornår? Hvor stor er variationen?

Et af de syv bidrag i bogens del 1 "Historie og fagudvikling" er skrevet af en af de yngre sociolinguister ved Afdeling for Dialektforskning: **Marie Maegaard**. Maegaards bidrag "Den kvalitative sprogmåskemethode – mellem ideologi og praksis" handler om to sprogholdningsundersøgelser og om en kvalitativ metode til undersøgelse af sprogholdninger, dvs. en metode som bruger åbne spørgsmål, i modsætning til den traditionelle kvantitative metode i holdningsundersøgelser som har lukkede spørgsmål med forhåndsbestemte svarmuligheder. I begge typer holdningsundersøgelser skal informanterne lytte til flere indtalte sprogprøver på forskellige dialekter (fx moderne og konservativt københavnsk og århusiansk (s. 175)) og så vurdere den talende. I Maegaards holdningsundersøgelser svarer informanterne frit på spørgsmålet "Hvad er dit umiddelbare indtryk af denne person? Hvordan tror du han/hun er?" (s. 175). I traditionelle holdningsundersøgelser skal informanterne derimod tilkendegive deres vurdering af den person de har lyttet til, ved at krydse af på en skala med modsætningspar som fx "*intelligent-dum, sympatisk-usympatisk*" (s. 174).

Det nye, det gode og det spændende ved Maegaards bidrag om to gennemførte holdningsundersøgelser er for det første den kvalitative tilgang til maskemetoden (altså ingen forhåndsbestemte kategorier og skalaer), for det andet et kønsperspektiv på både taler- og lyttersiden (altså både sprogprøver indtalt af begge køn og begge køns vurderinger af talere af forskelligt køn), og for det tredje kombinationen af forskellige teoretiske tilgange. Også problematiseringen omkring den traditionelle sprogmåskemethode er tiltrængt og højt relevant.

Der er endnu et bidrag i bogen som har fokus på sprogholdningsundersøgelser: **Tore Kristiansens** "Mig og de danske dialekter. En fortælling om baggrunden for mine fortællinger". Brugen af ordene "mig", "baggrund" og "fortællinger" i titlen giver mig en forventning om et personligt indhold i en meget afslappet form. Den forventning holder stik. Indholdet er historisk-biografisk, personligt og ærligt. Og lidt forsvarstaleagtigt. Kompositionen er raffineret litterær; fortællingen er inddelt i otte mindre "fortællinger", og de dækker tiden fra studietid til nutid. Afslutningsvis får vi en analyse af det danske sprogsamfund, og den analyse "siger at det er overdrevent standardiseret og uniformerende" (s. 165).

En af fortællingerne handler om Kristiansens genganger-emne, de såkaldt virkelige sprogholdninger som er undersøgt i de kvantitative maskeundersøgelser, som blev problematiseret i Marie Maegaards bidrag. Kristiansen afviser enhver problematisering af underbevidste holdninger som de "virkelige" i forhold til bevidste holdninger, ret skarpt endda: "At kalde det for essentialisme er ikke andet end moderigtig sniksnak. Ligesom det er tom snak at pege på at de bevidste og underbevidste holdninger er lige virkelige (evt. "virkelige"). Naturligvis er de det, i en banal og totalt uinteressant forstand" (s. 157). Den skarpe formulering lukker for enhver dialog og diskussion, og for metodologisk udvikling. Der er ikke mere at snakke om.

Bogen *Dialektforskning i 100 år* viser hvordan talesprogsforskningen skrider fremad når flere og nye tilgange, metoder og discipliner mødes og kombineres i nye helhedsorienterede forskningsmodeller. Bogen giver et meget varieret og nuanceret billede af talesprogsforskningen og dens udvikling i København de sidste 100 år og samtidig et godt indblik i det danske talesprogs mangfoldighed og udvikling.

Min konklusion er at bogen fortjener en bred læserkreds af sprogfolk, sprogstuderende og andre sproginteresserede. Læs den, og bliv klogere på både talesprog og danske dialekter!

Randi Benedikte Brodersen
Islands Universitet, Reykjavik

Læs også:

1. [Danske dialekter lever i virkeligheden](#) For nylig deltog jeg i et nordisk møde for danske lektorer i Norden hvor jeg holdt et indlæg om de danske dialekter. Titlen var: "Er der liv i dialekterne i..."
2. [Svenske dialekter](#) Dialektkort fra den svenske wikipedia TVserien Svenska dialektmysterier med lingvisten Fredrik Lindström som vært blev vældig rost og vandt prisen som Bedste Svenske Infotainment 2006. Sideløbende med at de otte...
3. [10.000 danske fuglenavne](#) Gulspruv er ikke en spurv men derimod en vAI??rling og burde retteligen hedde GulvAI??rling. AI?? Svend RA?nnest BomAI??rke er ikke en IAi??rke, men er i nAI??r familie med vAI??rlinger. Har...
4. [Danske runeindskrifter](#) Hjemmesiden Danske Runeindskrifter er en populærvidenskabelig præsentation af det danske indskriftmateriale med de senest publicerede tolkninger, ikke en tilbundsående, samlet gennemgang eller en fornyet undersøgelse af hver enkelt runeindskrift, selvom...

Tagget med: anmeldelse, antologi, Dansk, Dialekter, jubilæum

2 kommentarer

marts 2010
februar 2010
januar 2010
december 2009
november 2009
oktober 2009
september 2009
august 2009
juli 2009
juni 2009
maj 2009
april 2009
marts 2009

Peter Bakker

17. november 2009 • 14:45

Der var lige en diskussion om det samme på videnskab.dk.

“Det ene øjeblik er de danske dialekter døde, det andet øjeblik er de levende”, den 15. nov.

Se:

http://www.videnskab.dk/content/dk/kultur/de_danske_dialekter_driller_sprogforskere

Svar

Randi Benedikte Brodersen

18. november 2009 • 15:18

Mange TAK for at du nævner Magnus Brandt Tingstrøms artikel. Han skrev selv til mig og nævnte at han i sit research-arbejde var kommet over et tidligere indlæg jeg har skrevet om danske dialekter. Nu nu må vi kunne puste liv i en frugtbar diskussion om danske dialekter. Bl.a. om hvordan vi definerer dialektbegrebet og hvad vi kalder jysk, fynsk osv.

Svar

Skriv en kommentar

Navn (kræves)

E-mail (kræves)

Hjemmeside

Send mig en e-mail når der kommer flere kommentarer.